

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Bracaren. Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cetero super hoc querimonia deferri non possit, nec aliorum culpa tibi ob tua negligentia meritum imputetur ad poenam. Eadem quoque auctoritate suffultus pravam illam consuetudinem de tua provincia studeas abolere, per quam pro Ecclesiarum investitura Archidiaconi marcā argenti, minores verò Decani vaccam albam sibi dari postulant, vel certam solvi pecuniae quantitatem. Datum Laterani VI. Kal. Iulij.

BRACAREN. ARCHIEPISCOPO.

Cum simus in sede iustitiae disponente Domino constituti, quaestiones quae perferuntur ad sedem apostolicam terminandae, subtili nos oportet examinatione discutere, iustoque iudicio diffinire: quia sicut eius sententia non potest ab alio retractari, sic aliis formam tribuit iudicandi. Sanè inter alias controversias quae inter Compostellan. & Bracaren. Ecclesias vertebantur, super sententia quoque lata pro Compostellan. metropoli super episcopatu Zamoren. non levis fuit quaestio ventilata: pro qua te ac venerab. fratrem nostro Compostellano Archiepisc. in nostra praesentia constitutis, quod idem episcopatus ad tuam Ecclesiam pertineret, sententiam super eo latam pro Compostellan. Ecclesia petendo penitus infirmari, ostendere nitentur. Olim enim à paganis capta Valentia civitate, Valentin. Episcopus per terrae Principem impetravit ut ad sustentationem suam ab Astoricens. Episcopo Zamora, quae pars erat Astoricensis diocesis, cum quibusdam aliis locis & terminis sibi daretur, ubi tanquam Episcopus pontificalia coepit officia exercere, obediendo Archiepiscopo Toletano, cuius extiterat suffraganeus, & à quo fuerat consecratus. Videns autem hoc Astoricen. Episcopus, ad quem Zamoram cum locis praedictis pertinere dicebas, ad Deum dedit Presbyterum Cardinalem, tunc apostolicae sedis Legatum, accessit, tam de Archiepiscopo Toletano quam de... tunc Episcopo Zamoren. proponens in eius auditorio quaestionem: per cuius sollicitudinem taliter proponebas fuisse compositum inter partes, quod dictas Episcopus honore Zamoren. Ecclesiae, dum viveret, uteretur, nisi de auctoritate apostolicae sedis loco mutato transfiret ad sedem aliquam quae vacaret. quod si contingeret, Zamoren. Ecclesia

& campus tauri Astoricen. Ecclesiae modis omnibus redderentur, alioquin, eo defuncto, idem penitus servaretur. Cum autem in eodem loco multitudo populi excrevisset, dictus Toleranus & Princeps terrae nepos bonae memoriae Calixti Papae praedecessoris nostri, qui tunc sedi apostolicae praesinebat, rogaverunt eum ut saepedictum Episcopum in Zamoren. Praesulem confirmaret: quorum precibus acquievit, dans eidem Episcopo in mandatis ut interim nulli professionem faceret, nec Ecclesiam sibi commissam permitteret alij subjugari, donec instrueretur ab ipso quid eum facere oporteret. Audiens autem hoc Archiepiscopus Toletanus, ad apostolicam sedem iuxta tuam assertionem accessit: ubi de obedientia sibi à Zamoren. Episcopo impendenda litteras, ut dicebas, apostolicas impetravit: qui post obitum primi Episcopi etiam alium ibi Episcopum consecravit. Propter quod... tunc Archiepiscopus Bracaren. ad felicitatis recordationis Eugenium Papam praedecessorem nostrum accedens, multis argumentis & rationibus asseveravit Zamoren. Ecclesiam ad Bracaren. metropolim pertinere. Unde ab eodem citatus fuit Archiepiscopus Toletanus: in cuius praesentia utraque partium constituta, eorum auditis rationibus & plenius intellectis, de consilio fratrum praedictam Zamoren. Ecclesiam perpetuo subjectam esse decrevit Ecclesiae Bracaren. sicut in authentico sententiae continetur, mandans Episcopo, Clero, & populo Zamoren. ut Bracaren. Archiepiscopo eiusque successoribus tanquam Metropolitanis proprio debitam obedientiam & reverentiam exhiberent. Cujus auctoritate sententiae, à pia record. eodem Eugenio, Adriano, & Alexandro Romanis Pontificibus confirmatae, quod à Bracaren. Archiepiscopo apprehensa fuerit possessio corporalis, per depositiones testium & rescripta quaedam ostendere satagebas. Consequenter verò Compostellanus Archiepiscopus, qui à tempore Calixti semper tacuerat, ut dicebas, ad eundem Alexandrum accessit, & veritate tacita, cum instantia nimia commissionem satis insolitam impetravit, ut Zamoren. Episcopum ad exhibitionem iustitiae de subjectione Zamoren. Ecclesiae, quam sibi vindicare volebat, pro debito cogeret officij pastoralis. Quamvis enim Braca-

Epil. 105.
Quod sententia lata pro Archiepiscopo Compostellano, non praesudet Bracaren.

rensis Archiepiscopus tempore patris & prædecessoris sui Eugenij Papæ per sententiam ejus contra Toletan. obtinuerit subjectionem Ecclesiæ Zamorensis, quia tamen possessionem non habuit, & res inter alios acta aliis non præjudicat, in conscientia sua idem Alexander Papa de consilio fratrum suorum invenit quòd Compostellanus Archiepiscopus convenire posset Episcopum Zamoremsem, & Episcopus deberet ei secundum juris ordinem respondere. Vnde Tirasonen. Abulensi, & Portugalen. Episcopis mandando præcepit ut Episcopum Zamoren. monere curarent & ipsius auctoritate compellere, quòd de subjectione suæ Ecclesiæ Compostellano Archiepiscopo sub eorum examine, occasione & contradictione cessantibus, non differret justitiæ plenitudinem exhibere. Bracaren. si quoque auctoritate apostolica nuntiarent, ut si suæ voluntatis existeret, eundem Episcopum coram eis ab ipsius Compostellani, si quo modo de jure posset, studeret impetitione tueri. Qui si à Zamoren. non vocatus ad causam duceret appellandum, propter hoc cognitionem & decisionem ipsius causæ inter Compostellanum & Zamoren. prætermitti vel differri volebat. Si verò Portugalen. exequendis præmissis nollet vel nequiret adesse, alij duo ea nihilominus adimplerent. Has siquidem litteras commissorias de suggestionem falsitatis, iniquitate formæ, ac inæqualitate mandati tu coram nobis arguere satagebas. Suggesterat enim Compostellanus Archiepiscopus quòd non habueras possessionem Ecclesiæ Zamorensis. quòd falsum fuisse per attestaciones ostendere nittebaris. Mandabatur etiam delegatis judicibus, ut si Bracaren. à Zamoren. non vocatus ad causam duceret appellandum, decisio causæ nullatenus tardaretur. quòd iniquum admodum prima facie videbatur, cum quorum interest, audiri soleant appellantes. Et si Portugalen. qui erat suffraganeus Bracaren. nollet causæ vel non posset adesse, alij duo procedere non differrent. quòd in suffraganeo Compostellanæ Ecclesiæ non mandabatur aliquatenus observandum, ut scilicet in ejus absentia reliqui duo possent aliquid diffinire. Contra processum quoque delegatorum judicum allegabas, quòd cum tres iudices

assignassent, duo ex ipsis, suffraganei scilicet Ecclesiæ Compostellanæ, aliisque tanquam medius delegatus in absentia tertij, qui erat suffraganeus Bracaren. mutato loco communi deliberatione proviso, alium ferè inaccessibilem partibus assignarunt. Qui cum esset in Sarracenorum faucibus constitutus, & per decem dietas distaret ab Ecclesia Bracaren. propter Regum discordias & alia multa impedimenta illuc ire non potuit Archiepiscopus Bracaren. petens per duos de focis suis cum litteris excusationis ad eisdem iudices destinatos ut loco mutato alium assignarent partibus competentem. Quòd cum facere noluisent, iidem nuntij sedem apostolicam appellarunt; sicut etiam idem Archiepiscopus per suas litteras appellabat. Sed ipsi iudices appellatione contempta, in causâ nihilominus processerunt, Zamoren. Ecclesiam per iniquitatem & collusionem, ut dicebas, Compostellano Archiepiscopo assignantes. Quorum sententiam asserebas multipliciter irritandam, propter manifestam suspicionem duorum iudicum, qui sine tertio pro loco idoneo inaccessibilem elegerunt, nec receperunt excusaciones & appellationem Ecclesiæ Bracaren. tam arduum negocium in momento temporis decidentes, cum etiam in causis minimis dilaciones variæ postulantibus non negentur. Vnde propter hæc & similia, tam coram ipso Vicedomino prius propositam quam postmodum coram nobis, petebas præmissam sententiam infirmari, & consequenter quicquid ex ea vel ob eam fuit postea subsecutum. Ceterum præfatus Compostellanus Archiepiscopus pro Ecclesia sua factum aliter proponebat, Zamoram ab antiquo partem episcopatus Salamantini asserens extitisse, cumque Salamantina civitas post paganorum persecutionem restituta fuisset cultui Christiano, diocesis illa, sicut nunc pertinet ad Episcopum Zamoremsem, fuit Salamantino Episcopo totaliter restituta. Cujus subjectionem, mediantibus Hieronymo, Geraldo, & Mutione Salamantinis Episcopis, Compostellana Ecclesia facta metropolis nescitur habuisse. Quòd, sicut ipse dicebat, multa documenta, fama publica, & recens memoria hominum protestantur. Processu verò temporis in tantum crevit in loco eodem hominum multi-

Vide supra
epist. 103.

rudo, quod per studium Regis proprius fuit sibi Episcopus institutus, & ad instantiam regiam per Toletanum tunc Legatum totius Hispaniæ consecratus: qui mandatum à Calixto Papa recepit, sicut est superius prælibatum, quod nulli professionem faceret, donec super hoc sibi denuo scriberetur. in quo tamen, tum pro debito consecrationis impensæ, tum propter legationis officium, Toletanus cepit sibi speciale aliquid usurpare, qui successorem primi Episcopi similiter consecravit. Accidit autem quod tempore illo, prout Compostellanus dicebat, in causa primatiæ condemnatus Bracarenis Archiepiscopo Toletano, compulsus fuit ab Eugenio Papa debitam illi obedientiam recognoscere. Propter quod ei amicabiliter sociatus, sperare cepit quod episcopatum Zamoren. per ipsum posset evincere, ad cuius metropolim non spectabat. Vnde in ejusdem Papæ præsentia propter causam Zamoren. episcopatus dictis Archiepiscopis constitutis, nihil fuit contra Bracaren. à Toletano responsum, quod ipsius propositum impediret, sicut ex tenore sententiæ declaratur. In his autem omnibus defuerat Zamoren. qui de mandato apostolicæ sedis secundum assertionem Compostellani Archiepiscopi pro libero se gerebat. Vnde in ipsius præjudicium, sicut neque adversus Compostellanam Ecclesiam indefensam tunc temporis & absentem, nulla sententia vel rescriptum impetrari poterat cum effectu. Ex qua tamen sententia non fuit possessio acquisita. Cùmque postea Bracarenis reslirer ab obedientia Toletani, & ipse suspensus fuit, & ab ejus obedientia omnes suffraganei absoluti. Vnde per factum vel mandatum ipsius possessio spiritualis, & quæ ad sacramenta spectabant, secundum assertionem Compostellani Archiepiscopi non potuit obrineri. Sed cùm successor ipsius contra Zamoren. Episcopum executionem sententiæ sæpius postularer, responsum accepit quod nisi prius acquiesceret sententiæ de primatiæ, hoc nullatenus impetraret. Vnde usque ad tempora bonæ memoriæ Alexandri Papæ remansit negotium in suspenso. In cuius præsentia præsens Compostellanus præsentem Zamoren. compelli petiit, vt dicebat, sibi de subjectione Zamoren. Ecclesiæ respondere. Verùm quia idem Alexander sententiæ

lata ab Eugenio Papa præsentialiter interfuerat, nec contra factum ipsius venire volebat, rationibus tamen inductus, de fratrum consilio plena tandem deliberatione statuit, prout idem Compostellanus dicebat, ut quia res inter alios acta aliis non præjudicat, non obstante priori sententiæ Zamoren. teneretur de subjectione sua Compostellano Archiepiscopo respondere. Sic ergo sub certa forma, quæ superius est expressa, fuit commissio impetrata. Cùmque per litteras ipsius Alexandri non fuisset in causâ processum, successor ejus Lucius commissionem innovavit eandem: cuius tenore iudices denuntiaverunt viva voce Archiepiscopo Bracaren. & duo ex ipsis, Tirafonensis scilicet & Salamantinus, diem & locum eidem per litteras intimarunt, tertio rescribente duobus quod non poterat interesse, quemadmodum Compostellanus Archiepiscopus referebat. Convenientibus autem tam duobus prædictis iudicibus quam partibus ad diem & locum, neque Bracaren. comparuit, neque ejus aliquis responsalis. Et cùm Zamoren. iudicibus respondisset quod ipsum ad defensionem sui vocare nunquam voluerat nec volebat, ipsi juxta formam commissionis procedentes in causâ, sicut Compostellanus Archiepiscopus proponebat, inspectis rationibus partium & plenius intellectis, quod ecclesia Zamoren. de cetero Compostellana tanquam suæ metropoli esset subiecta sententialiter decreverunt. Cùm autem ab Urbano Lucij successore lata sententiæ confirmatio peteretur, propter contradictionem Bracaren. Archiepiscopi non potuit obtineri; non quod super ipso episcopatu possessionem vel proprietatem ejus petendo Compostellanam Ecclesiam conveniret, sed super sola sententia confirmanda, vel infirmando in ea si quid existeret infirmandum, litteras ad Brixien. Vicedominum, quem pro hac causâ & aliis quæ inter Compostellanam & Bracaren. Ecclesias vertebantur, destinaverat in Hispaniam, impetravit. Ipse verò inter alia super possessione Zamoren. episcopatus & lata sententia super ipso duabus vicibus multos testes productos ab Archiepiscopo Bracaren. recepit, qui de proprietate dixit neminem eorum scire aliquid, ut credebat; verùm si quis inde aliquid diceret, juri suo renuntiare

Fff ij

Page 411. de
ca. litteras ed.
do Hildano
Tusca Episc.
pos Tirafon. in
ca. de Primati-
a Toletana.

nolebat, quamvis Compostellanus Archiepiscopus testes præfatos, non super possessione Zamoren. episcopatus, sed super sententia tantum diceret admit- tendos, super qua sola commissio à parte altera impetrata, & in receptione suo- rum testium de Zamoren. episcopatus possessione non fuerat in forma juramen- ti expressum aliquid, ut dicebat. Et quo- niam dictus delegatus usque ad senten- tiam diffinitivam procedens, gesta omnia sub sigillo suo ad sedem apostolicam de- stinavit, prætaxatam sententiam tan- quam canonicè latam confirmari à no- bis Compostellanus Archiepiscopus re- quirebat, non obstante quòd contra commissionem de falsi suggestionem vel aliis fuerat intentatum, cum nec ante sententiam objectum fuerit, nec si veri- tas illa fuisset expressa, commissionem nullatenus impedisset: nec Bracaren. in- tererat appellare, cum sibi per ea non fieret præjudicium quæ inter alios age- bantur; sicut nec ultimam clausulam lit- terarum, quæ à forma communi & solita, non sensu, sed verbis tantummodo dis- crepabat. Nos ergo rationibus & allega- tionibus, attestacionibus quoque ac in- strumentis utriusque partis diligenter auditis & intellectis, visis, & cognitis, post longam discussionem & examina- tionem perfectam, de communi fratrum nostrorum consilio decernendo pronun- tiamus, & pronuntiando decernimus, sententiam illam in nullo prorsus obsi- stere tibi vel Ecclesiæ Bracaren. Nulli ergo &c. diffinitionis &c. Datum Late- rani III. Nonas Julij.

MARTINO BRACAREN.
Archiepiscopo.

Epist. 106.
Concordiam
inter ipsum &
Compostella-
num Archie-
piscopum ini-
tam confirmat.

SÆpe contingit ex contentionibus litigantium, quòd in tantum se par- tes laboribus aggravant & expensis, ut non solum quæ vincitur, sed quæ vincit, tandem pœniteat litigasse. Nos ergo, qui solitudine pastoralis singulorum tene- mur gravaminibus præcavere, ne præ multitudinem ac magnitudine quæstio- num quæ inter te ac venerabilem fra- trem nostrum Compostellanum Archie- piscopum vertebantur, importabile vo- bis gravamen incumberet, super quæ- stione de usu crucis aliquandiu ventilata vos ad concordiam duximus invitandos: qui nostris acquiescentes consiliis, in huncmodum concorditer convenistis, ut

uterque per provinciam alterius univer- sam, crucem ante se faciat sine contra- dictione deferri. Volentes igitur ut hæc forma concordie nostro mediante stu- dio procurata inter vos & successores vestros inviolabiliter observetur, eam auctoritate sedis apostolicæ confirma- mus, statuantes ut nulli omnino homi- num &c. Datum Laterani II. Nonas Julij.

In eundem modum Petro Compostellano
Archiepiscopo.

PRÆPOSITO S. SEVERINI,
Decano, & L. Canonico majoris Ecclesiæ
in Euphardia.

TRANSMISSAM nobis dilecti filij H. magistri scholarum Wirseburgen. recepimus quæstionem, quòd Canonici sancti Iohannis contra Turonensis sta- tuta Concilij stipendia quatuor Cleri- corum personis sexdecim assignarunt; ea conditione adjecta, ut quatuor tamdiu essent stipendio uno contenti, donec tot morentur quòd quilibet posset inte- grum beneficium obtinere, quod dilecti filij nostri P. tituli sanctæ Cæciliæ & Iohannes tituli sancti Stephani in Cœ- lio monte Presbyteri Cardinales, tunc in partibus illis legationis officium exer- centes, sicut decuit, irritarunt. Iidem quoque Canonici præbendam unam Vu. & A. Clericis sub eo tenore dede- runt, ut alter succederet proximò mo- rienti. Cum itaque successorum edi- ctum à sanctuario Domini sit exclusum, nec illa sint in Clericis sustinenda quæ ipsæ quoque leges reprobant seculares, discretionem vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus præ- fatis donationibus & concessionibus, tanquam juri contrariis, penitus irrita- tis, præfatos Canonicos ad faciendam ordinationem canonicam & de personis idoneis monitione præmissa per censu- ram ecclesiasticam appellatione postpo- sita compellatis. Quod si omnes &c. duo &c. Datum Laterani V. Nonas Julij.

Epist. 107.
Sectiones be-
nificiorum &
successiones
vetantur.

ERMILINDÆ ABBATISSÆ
monasterij S. Mariæ Aquilegiensis, ejus-
que sororibus tam præsentibus quàm fu-
turis regularem vitam professis in pepe-
tuum.

PRUDENTIBUS virginibus &c. usque
ad verbum vocabulis. Locum ipsum

Epist. 108.
De confirma-